

Bakkelandets pastorat

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget.

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynnder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

Ære være Gud i det højeste og på jorden!
Fred til mennesker med Guds velbehag!

[Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-14](#)

Julen er glædens fest og kærlighedens fest.

Her lever vi helt og fuldt alle traditioner med fred og hygge, familiesammenhold og den store idyl ud.

Men netop fordi julen er glædens, traditionens og familiens fest, ja, så bliver der også et stik af smerte og savn i julen.

Jeg mærker det selv hvert år, der midt i alt glæden og hyggen, sniger sig et stik af smerte og sorg ind i mit hjerte, fordi der er nogen jeg mangler i mit liv.

Rundt om juletræet, forestiller jeg mig, at dem, som jeg har mistet, går med os.

Der er nok andre, der har den slags billeder og forestillinger med sig gennem livet og på den måde, så er dem vi har mistet jo stadig en del af os og af familien.

En skrev engang til mig:

Glæden har altid et stik af smerte

Kærligheden har altid en flig af sorg

Men kender du ikke smerte og kender du ikke sorg,

Ja, da kender du heller ikke glædens overvældende magt

Eller kærlighedens altomfattende beruselse.

Og det er jo også rigtigt.

For vi kender sorg og smerte fordi vi kender glæde og kærlighed.

Det er den pris vi betaler for at have fået lov til at opleve kærlighed og glæde.

Men vi kan også vende det på den måde, at hvis vi ikke kender sorg og smerte, så kan vi heller ikke opleve glæden i dens fulde udstrækning eller kærlighedens styrke.

Oplevede vi kun glæde og kærlighed i vores liv og aldrig tab og sorg, så ville det være for selvfølgeligt for os og blev aldrig sat i relief.

For overfor sorg, tab og smerte står Gud med sin kærlighed, der altid er der.

Det er jo egentlig essensen af julens budskab.

Der er en lille film, om, hvad vi egentlig ved om julen. Den skræller den hyggelige stald væk, at det er den 24.12 Jesus blev født, for det ved vi ikke, vi ved ikke om der var 3 vise mænd eller 20, vi ved ikke om Maria red på et æsel eller kørte i en vogn, men slutningen er, at der er to ting vi ved:

At stjernen lyste over fødselsstedet og at Guds søn blev født.

Og de to ting er de væsentlige.

Glædelig jul til alle.

Pia Skovmose Jensen